

Szárny, madár, repülés

*Hogyan válhatnék önmagam
alanytalan szemléletévé,
mielőtt épp ez „önmagam”
— önmagát semmivé ne égné?
A boldogulás csak a lété;
minden tudás — boldogtalan.
De, ha elillan az alany,
az állitmány, áll-e eléggé?*

*

*Több-e a szárny a repülésnél,
mert, ha leszáll is, szárny marad?
— Csak addig tartja fönn a mélység,
míg ő maga — a madarat!*

*

*A szárny a repülésbe zárva
csak működésként van jelen,
de épp ezért ismer magára,
mint nem-tárgy, mint az eleven
tettnek a torló közegen
általverő tapasztalása,
mely létként „madarat” jelent,
s lényegként a „repülés szárnya”.*

Egy tapasztalás jelenében

*Egy tapasztalás jelenében,
melyben — míg benne vagy — nem mérhető,
s utána úgyis: lépteidként
veszti értelmét minden más idő,*

*megjósolt múltad ellenében,
mely felrúgható, noha végzetes,
bevallható jövődön innen,
melyben nincs mód, hogy holtra ne sebez*

*magad és azt, akit szeretsz még —
nincs többé „újra”, se „legközelebb”.
Égnek hajított kő nyugalmát
lesik a tátott árkú kőzetek.*

*Ami közelít, nem úgy foszt ki,
mint szél az ősz fát, leveleiként —
a Tejút kap sortűz-parancsot,
és dörrenést se hall a lerogyó elítélt!*

*E tapasztalás jelenében
nem vár távlat, ha túl vagy közelén.
Egyszerre áll helyére minden;
mindig lapjával csattan le a tehénlepény!*

Nyolc sor „A szúzai menyegző”-höz

Sütő Andrásnak

*Két sarka van a világnak,
nincs határa a hazának,
nemzet és nép nem veszett vad,
szabad szó nem háziállat.*

*Nincs határa a hazának;
nem jár hála hű fiának,
nem szakad rád más szabadság —
határtalan terhét vállald!*

PETRI CSATHÓ FERENC

Orbis pictus

*magam vagyok a kép, uram
köröttem lécek négyszöge,
létem korlátai,
s azokat is magam csináltam*

*csücsülök hát a lécek négyszögében
pörköltet eszem sört iszom pipázok
akár ha szabad volnék*